

[Boligministeren.]

godt vil have lejlighed til at se nærmere på, og der vil ikke blive truffet afgørelser om dette problem som helhed, før en grundig overvejelse er tilendebragt. Hvis der i tilfælde af en delbebyggelse på 400 boliger kan blive tale om at overføre en mindre del af området fra landzone til byzone, er det ligesom det øvrige inden for den bemyndigelse, boligministeren har ifølge by- og landzoneloven.

Så var hr. Holger Hansen inde på behovsanalyserne og Egnspanrådets tal. Jeg vil gerne pege på, selv om det er sagt før, at for det første siger Egnspanrådet, at hele regionen skal have en boligtilvækst på 200.000, og heraf finder rådet det rimeligt, at Amager får de 25.000. Jeg vil understrege til beroligelse for dem, der ikke synes, at København skal vokse, at der i disse 25.000 nye boliger ikke behøver at ligge nogen som helst stigning i indbyggertallet. Det er jo sådan, at udviklingen, som vi har kendt den i de seneste par år, har vist fremgang i stort set alle regioner i landet, men tilbagegang for København som helhed. Trods en stærk tilflytning — der har været en indenlandsk nettotilflytning i 1972 af en ret stor størrelse — er antallet af indbyggere i København enten faldet eller har i hvert fald ikke vist nogen stigning.

Hr. Holger Hansen kom også ind på den kommitteredes rapport. Må jeg først understrege til trøst for hr. Maigaards samvittighed med hensyn til de hemmelige dokumenter, som flyver ind ad hr. Maigaards vinduer, at den kommitteredes rapport er undergivet offentlighed i forvaltningen. Jeg vil også understrege at, alle andre end overborgmesteren i København ligesom har fået den ad hemmelige kanaler. Overborgmesteren er den eneste, der har udnyttet offentlighedsloven ved at henvende sig i boligministeriet og få rapporten. Det kunne hr. Maigaard også have gjort og dermed sikret sig en bedre samvittighed, end han har i dag.

Må jeg sige om den rapport, som man har gjort hemmelig, men som altså ikke er det, at det fra den kommitteredes side er en foreløbig indstilling om et dispositionsplanforslag. Den kommitterede har i en intern udtalelse, som har været citeret, udtalt sig imod opførelsen af martet og en tredje Amagerby.

Men man må altså være opmærksom på, at den kommitteredes udtalelser er af en foreløbig karakter, og at den kommitterede netop, som også regeringens planlægningsudvalg har besluttet, foreslår at lade flere ministerier undersøge og belyse forudsætningerne. Jeg skal ikke her gennemgå de enkeltheder, hr. Maigaard var inde på; det vil føre lidt langt at skulle afklare disse ting. Jeg mener, at det er korrekt at afvente denne undersøgelse, og med hensyn til forudsætningernes opfyldelse finder jeg derfor ikke uden videre at kunne lægge alene vore rådgiveres rent foreløbige udtalelser til grund for mine beslutninger.

Jeg skal også fremhæve, at den kommitterede hele tiden har været med i planlægningsarbejdet. Han er indforstået med, at Vestamager inddrages til bebyggelse. Det er kun forudsætningerne for denne bebyggelse, der kan være tvivl om.

Til hr. Skovmand vil jeg kun sige, uden at tage stilling, fordi der, som jeg sagde, er mange forudsætninger, der først skal opfyldes, at Vestamagers hensigtsmæssighed i anden forstand med en beliggenhed 2 km fra Rådhuspladsen vel knap kan betvivles, alle forhold taget i betragtning.

Jeg har ikke mange andre svar til hr. Skovmand, for det var stort set ting, som de øvrige ordførere også var inde på. Jeg skal henvise til det, jeg allerede har svaret.

Hr. Skovmand spørger, om man kunne flytte de militære skydebaner, og hvad det kostede. Det er over for mig oplyst, at det vil koste 18 mill. kr., men samtidig skal de arealer, de flyttes fra, sælges, og salgssummen vil i hvert fald indbringe det beløb, flytningen koster.

Jeg er enig med hr. Skovmand i, at der ikke skal træffes unødvendige beslutninger over hals og hoved. Derfor er der ikke nogen grund til heller at træffe negative beslutninger over hals og hoved.

Jeg vil gerne afvise de hentydninger, der har været om hemmelighedskræmmeri. Der har ikke været hemmelighed i disse sager. Vi har som alle andre ministerier arbejdspapirer, men dem har man kunnet læse i presens, så der er ikke tale om nogen hemmelighed.

Hr. Maigaard startede med at sige — og jeg synes, der lå et meget stort forbehold i det: det er vistnok en dårlig idé. Jeg er glad